

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin Ghenadie, și de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Bîrca Mihail Xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 01.04.2014-27.04.2016*

2. *instanța de apel: 24.05.2016-24.10.2016*

3. *instanța de recurs: 18.01.2017 - 14.03.2017*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016, Bîrca Mihail Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 360 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 4.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Sajin G. a fost admisă parțial și s-a încasat de la Bîrca M. în beneficiul lui Sajin G. prejudiciul moral în sumă de 5.000 lei, iar în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. În rest, pretențiile din acțiunea civilă privind repararea prejudiciului moral în cuantumul de 15.000 lei, au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că la data de 04 octombrie 2010, Bîrca M., activând în calitate de șofer la societatea cu răspundere limitată „Transrelief”, ce desfășoară activitate de transport de călători în folos public, știind cu certitudine că la 25 octombrie 2013, între Mîrza Petru în calitate de vânzător și Sajin Ghenadie în calitate de cumpărător, a fost încheiat un contract de vânzare - cumpărare a părții sociale prin care Mîrza Petru a vândut, iar Sajin Ghenadie a cumpărat partea socială în mărime de 100% din capitalul social al societății cu răspundere limitată „Transrelief”, înregistrată la Camera Înregistrării de Stat cu numărul de identificare

de stat - cod fiscal 1009600010434, prin care fapt Sajin Ghenadie devine asociatul unic al SRL „Transrelief” cu drept de proprietate, deținând în calitate de șofer permisele de activitate ale SRL „Transrelief” pe ruta Puținței - Chișinău nr. 0110937 din 05.01.2011 și respectiv, nr. 0111662 din 26.12.2011 eliberate de Agenția Națională de Transport Auto, urmărind scopul de a bloca activitatea SRL „Transrelief”, intenționat, din interes material în perioada 03.11.2013- 28.11.2013, în or. Orhei, a ignorat în mod repetat solicitările verbale și scrise ale administrației SRL „Transrelief” de a transmite noii administrații permisele de activitate pe rută expuse supra, tăinuindu-le și refuzând de a le transmite.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Bîrca M., a fost calificată *de drept* în baza art. 360 alin. (1) Cod penal și anume –*tăinuirea documentelor aparținând întreprinderilor, dacă această faptă a fost săvârșită din interes material și din alte motive josnice.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat pe motivul lipsei faptei infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

- Sajin G., cât și Mîrza P., afirmă că a deținut originalele permiselor de activitate pe rută nr. 0110937 din 05.01.2011 și nr. 0111662 din 26.12.2011, eliberate de Agenția Națională de Transport Auto și le-a tăinuit, refuzând restituirea acestora, însă nu a deținut originalele acestor permise încă din anul 2012;

- nu există nici un act de primire – predare de către el a permiselor ce ar confirma că acestea i-au fost încredințate;

- la efectuarea percheziției permisele nu au fost depistate la domiciliul său ori în automobil;

- a fost sancționat pe 23 noiembrie 2013 pentru faptul că nu deținea permis de activitate pe rută, suplimentar la cele menționate mai sus, a publicat un aviz conform căruia a pierdut aceste permise;

- aceste circumstanțe nu demonstrează, că a deținut permisele de activitate pe rută și le-a tăinuit, dar dimpotrivă, confirmă că acestea nu se aflau la el, motiv pentru care nu le-a tăinuit și nu avea cum să le restituie. Astfel, nu se constată faptul existenței unei infracțiuni;

- urmează a fi apreciate critic declarațiile lui Sajin G., deoarece el nu i-a transmis personal nici un act și nu avea un temei legal să ceară permisele de activitate pe rută;

- urmează a fi apreciate critic declarațiile lui Mîrza P.;

- Mîrza P. încearcă să-și acopere lacunele în fața lui Sajin G., inducând instanța în eroare;

- instanța de fond a încasat suma de 5.000 lei cu titlu de prejudiciu moral în folosul lui Sajin G., însă acesta nici nu a depus vreo acțiune civilă împotriva sa și nici nu are un temei legal de a solicita careva prejudicii de la el, deoarece victimă este SRL „Transrelief” și nu Sajin G.

3.2 Reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin Ghenadie, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Bîrca M. să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului a invocat:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, nu-și va atinge scopul pedepsei penale, nu va corecta și reeduca inculpatul, și nu va avea capacitatea de a restabili echitatea socială. Chiar dacă inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu a recuperat prejudiciul cauzat și în acțiunile sale nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, prima instanță a aplicat cea mai blândă pedeapsă din cele prevăzute de sancțiunea art. 360 alin. (1) Cod penal, iar mărimea amenzii aplicate fiind mai aproape de minimul prevăzut de sancțiunea acestui articol;

- doar o pedeapsă mai severă din categoria celor prevăzute de sancțiunea art. 360 alin (1) Cod penal, va putea atinge scopul pedepsei penale prevăzute de lege și va putea influența pozitiv și în măsură deplină asupra reeducării inculpatului;

- cu referire la acțiunea civilă înaintată consideră, că prima instanță incorect a dat apreciere circumstanțelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești, precum și nu a luat considerație probele ce demonstrează atât mărimea prejudiciului material, precum injust a fost apreciat cuantumul prejudiciului moral cauzat părții vătămate;

- cu referire la prejudiciul moral și cuantumul acestuia stabilit de prima instanță prin sentința contestată, consideră că suma de 5.000 lei nu este în gradul de a acoperi prejudiciul moral cauzat părții vătămate și anume a prejudiciului adus imaginii SRL „Transrelief”;

- după criteriul acțiunii în timp, prejudiciul moral cauzat părții vătămate prin infracțiunea comisă de către inculpat poartă un caracter continuu pe o durată 24 de zile, fapt ce urmează a fi luat în considerație de instanță la aprecierea mărimii despăgubirii;

- suma de 20.000 lei solicitată drept prejudiciu moral nu este una exagerată și echivalentă cu prejudiciul suportat de partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că motivele precum că Bîrca M. nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, sunt nefondate o dată ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate de prima instanță și verificate în ședința instanței de apel dovedesc săvârșirea infracțiunii de către inculpat, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin G., declarațiile martorului Mîrza P. din 27 ianuarie 2016 (v. I f.d. 203); ordonanța de începere a urmăririi penale din 16 decembrie 2013 (v. I f.d. 1); plângerea reprezentantului părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin G. (v. I. f.d. 6); petiția cetățeanului Bîrca M. către Agenția Națională de Transport Auto (v. I f.d. 19); ordonanță de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 17 decembrie 2013 (v. I

f.d. 24); procesul-verbal de audiere a martorului din 17 decembrie 2013 (v. I f.d. 25-26); copia extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice nr. 278879 01.11.2013 (v. I f.d. 33); copia scrisorii nr. 5 din 01.11.2013 și a bonului fiscal (v. I f.d. 36-37); copia preîntâmpinării din 08.11.2013 și a bonului fiscal (v. I f.d. 39-40); contract de vânzare cumpărare a capitalului social al SRL „Transrelief” (v. I f.d. 28-29); copia permisului de activitate pe rută nr. 0110937 din 05.01.2011 (v. I f.d. 43); copia permisului de activitate pe rută nr. 0111662 din 26.12.2011 (v. I f.d. 44); copia contractului de depozit nr. 128 din 07.11.2012 (v. I f.d. 45); copia foii de parcurs cu seria WN, nr. 260437 (v. I f.d. 46); copia borderoului de evidență a biletelor seria MU, nr. 1150091 din 29.10.2013 (v. I f.d. 47); procesul-verbal de confruntare din 30 decembrie 2013 dintre reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin G. și bănuitul Bîrca M. (v. I f.d. 59-60); procesul-verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 28 martie 2014 (v. I f.d. 81); procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 28 martie 2014 (v. I f.d. 82); acțiunea civilă în procesul penal înaintată de reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin G. cu anexe (v. I f.d. 117-121); cerere de concretizare a pretențiilor (v. I f.d. 122); bonul de plată seria ET, nr. 990590 pentru asistență juridică în mărime de 7.000 lei (v. I f.d. 189); copia bonurilor fiscale și a ordinilor de plată (v. I f.d. 231-232).

În opinia instanței de apel, urmărirea penală și judecata în prima instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și nu se constată încălcări ce atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Instanța de apel a reținut, că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune în baza art. 360 alin. (1) Cod penal și anume tănuirea documentelor aparținând întreprinderilor, dacă această faptă a fost săvârșită din interes material și din alte motive josnice.

La fel, instanța de apel a menționat, că sunt nefondate motivele, precum că acțiunile de urmărire penală au fost întreprinse cu încălcarea normelor de procedură penală, sub aspectul că ordonanța de începere a urmăririi penale este emisă după 30 zile de la data sesizării, deoarece urmărirea penală s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și nu se constată încălcări ce atrag nulitatea actelor procedurale. În procesele - verbale de informare despre terminarea urmăririi penale din 28 martie 2014 și de prezentare a materialelor de urmărire penală din 28 martie 2014 nu au fost înaintate cereri sau obiecții asupra actelor procesuale.

Cu privire la motivele invocate de reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin G., ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului, sub aspectul blândeței, instanța de apel a indicat că la soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 64, 75 Cod penal, astfel fiind aplicată în limitele prevăzute de lege.

Totodată, instanța de apel a mai menționat, că inculpatul a săvârșit o infracțiune, ce se clasifică ca mai puțin gravă, nu are antecedente penale și se

caracterizează pozitiv, iar în baza circumstanțelor atenuante menționate sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, ce justifică aplicarea unei pedepse penale mai blânde decât închisoare, prevăzute în sancțiunea art. 360 alin. (1) Cod penal, astfel este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei sub formă de amendă, ce va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate în apelul reprezentantului părții vătămate „Transrelief”, Sajin G., ce vizează soluționarea acțiunii civile, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece la soluționarea chestiunii privind repararea prejudiciului moral, prima instanță, în conformitate cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură, a evaluat corect quantumul despăgubirilor prejudiciului moral, iar în partea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, la fel a considerat corectă soluția dată de instanță, potrivit căreia acțiunea civilă se admite, în principiu, urmând ca asupra quantumului să se expună instanța civilă.

De asemenea, în viziunea instanței de apel, inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricțiile prevăzute la art. 1 - inculpatul nu a manifestat căința activă pe întreg procesul penal și la art. 10 alin. (1) lit. k) - inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin Ghenadie, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a dat apreciere justă circumstanțelor invocate în cererea de apel și a celor invocate în cadrul cercetării judecătorești;

- inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu a recuperat prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune, nu și-a cerut iertare de la partea vătămată, nu s-a căit sincer și nu a regretat de cele comise;

- instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanței invocate în ședința de judecată prin care a fost probat faptul că Bîrca M. a fost anterior condamnat penal, iar infracțiunea dată a săvârșit-o în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 iulie 2013;

- pedeapsa aplicată inculpatului nu este una echitabilă, iar instanța de apel neîntemeiat a aplicat pedeapsa minimă din categoria cea mai blândă de pedepse, atunci când nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante. Pedeapsa minimă din categoria cea mai ușoară poate fi aplicată în condiția când sunt stabilite doar circumstanțe atenuante, fapt care nu s-a regăsit în speța dată;

- neîntemeiată este și soluția instanței de apel referitor la admiterea în principiu a acțiunii civile, urmând ca asupra quantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea civilă, deoarece la materialele cauzei au fost anexate probe ce demonstrează suma prejudiciului material pretins, iar suma de 5.000 lei

încasată în calitate de prejudiciu moral este una ce nu corespunde prejudiciului cauzat imaginii părții vătămate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bîrca M. să fie achitat pe motivul lipsei faptei infracțiunii.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra fiecărui motiv invocat în apel și le-a respins folosind argumente cu caracter general;

- apărarea a solicitat să fie apreciate ca inadmisibile un șir de înscrisuri anexate la materialele cauzei și puse la baza sentinței, de asemenea și petiția lui Bîrca M. către Agenția Națională de Transport Auto, deoarece este o copie simplă, neautenticată, nefiind clar cum a fost anexată la dosar, însă instanța de apel nu a răspuns acestei critici și a pus-o la baza sentinței;

- nu este clar ce calitate procedurală are Sajin G. - parte vătămată, care are un interes în rezultatul urmăririi penale ori martor - care nu are interes în rezultatul urmăririi penale;

- procesul verbal de confruntare s-a întocmit contrar prevederilor art. 260 Cod de procedură penală și nu e clar cine totuși a participat la această confruntare, dacă i s-a asigurat dreptul la apărare lui Bîrcă M. ori nu;

- apărarea a solicitat să fie excluse ca probe scrisorile nr. 5 din 01.11.2013 (f.d. 36-37 v. I); preîntâmpinarea din 08.11.2013 (f.d. 39-40, v. I), deoarece lipsesc avizele de recepție, dar și în acest caz instanța de apel nu a explicat motivul respingerii argumentelor apărării;

- cu referire la admiterea acțiunii civile parțiale în interesul lui Sajin G. în partea încasării prejudiciului moral, prima instanță a încasat suma de 5.000 lei cu titlu de prejudiciu moral în folosul lui Sajin G., însă acesta nici nu a depus vreo acțiune civilă împotriva lui Bîrca M. și nici nu are un temei legal de a solicita careva prejudicii de la acesta, deoarece se presupune că victimă este SRL „Transrelief” și nu Sajin Ghenadie;

- conform rechizitoriului Bîrca M. ar fi cauzat un prejudiciu material SRL „Transrelief” și nu lui Sajin G., iar SRL „Transrelief” nu este recunoscută parte și vătămată nici parte civilă.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință privind opinia lor asupra recursurilor declarate:

7.1 Procurorul, prin care a solicitat respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece în speță nu a fost constatată prezența a unor erori de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel corect a respins apelurile declarate și corect s-a pronunțat în decizia atacată asupra tuturor argumentelor și motivelor invocate. Pedepsa stabilită este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal.

7.2 Reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin Ghenadie, care a solicitat respingerea recursului declarat de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, ca inadmisibil. A menționat, că recurenta nu a indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, astfel recursul nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală. Motivele invocate de recurentă sunt menite de a duce instanța în eroare și nu au un suport factologic.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

8.1 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține, că de către recurent nu s-a invocat nici un temei de casare prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia se statuează, că avocatul Bînzari L. invocă faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, temei ce se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul semnalat de către recurentă și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, la adoptarea soluției de respingere a apelurilor declarate, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, instanța de apel corect a stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui Bîrca M., analizând și verificând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către prima instanță, nefiind

încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală. Deși, instanța de apel nu s-a pronunțat minuțios asupra fiecărui motiv invocat în apeluri, temeiul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu este incident în prezenta cauză, iar cu privire la alegațiile recurente invocate, precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Bîrca M. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul declarat, instanța de recurs remarcă considerentele rezultate din jurisprudența constantă a Curții Europene, potrivit cărora motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, precum și faptul posibilității preluării de către o curte de apel în principiu a motivelor primei instanțe în cazul în care această instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările ce confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, așa cum s-a procedat, în cauza dată. Deci, investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a expus situația de fapt reținută și corect a concluzionat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Cu referire la argumentul invocat de recurentă, precum că nu este clar ce calitate procedurală are Sajin G. - parte vătămată, care are un interes în rezultatul urmăririi penale ori martor, care nu are interes în rezultatul urmăririi penale, Colegiul penal reține, că la materialele cauzei este anexată ordonanța de recunoașterea în calitate de reprezentant al părții vătămate SRL „Transrelief” a lui Sajin G. (f.d. 23 v. I), totodată instanța de recurs indică, că conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice (f.d. 30 v. I), se atestă că Sajin G. este administratorul și unicul asociat al SRL „Transrelief” cu cota de 100 %.

Ce ține de faptul, că conform rechizitoriului Bîrca M. ar fi cauzat un prejudiciu material SRL „Transrelief” și nu lui Sajin G., iar SRL „Transrelief” nu este recunoscută parte vătămată și nici parte civilă, instanța de recurs atestă, că conform ordonanței din 17 decembrie 2013 a fost recunoscută în calitate de parte vătămată SRL „Transrelief” (f.d. 24 v. I), iar instanța de apel a încasat în beneficiul lui Sajin G. prejudiciul moral în sumă de 5.000 lei, deoarece acesta nu poate fi încasat în beneficiul persoanei juridice, iar Sajin G. este unicul proprietar SRL „Transrelief”, care a suportat suferințe psihice în rezultatul acțiunilor inculpatului, care s-au reflectat negativ asupra stării lui, astfel nefiind obligatorie depunerea acțiunii civile anume de către Sajin G., din care considerent Colegiul penal respinge și critica recurente, precum că Sajin M. nu are nici un temei legal de a solicita careva prejudicii de la Bîrca M.

Cât privește argumentul recurente, precum că procesul verbal de confruntare s-a întocmit contrar prevederilor art. 260 Cod de procedură penală, totodată

apărarea a solicitat să fie excluse ca probe scrisoarea nr. 5 din 01.11.2013 și preîntâmpinarea din 08.11.2013, dar și în acest caz instanța de apel nu a explicat motivul respingerii argumentelor apărării, Colegiul penal îl respinge ca nefondat. Verificând actele și lucrările dosarului, se constată, că la f.d. 47 v. I, este anexată ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 20.12.2013, conform căreia au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă o serie de înscrisuri printre care scrisoarea nr. 5 din 01.11.2013 (f.d. 36-37 v. I) și preîntâmpinarea din 08.11.2013 (f.d. 39-40, v. I).

În acest context, Colegiul penal menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportând norma dată la argumentul supus analizei Colegiul atestă, că atât inculpatul, cât și apărătorul acestuia nu au avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapele respective, fiindu-le aduse la cunoștință materialele procesului penal, respectiv nici una dintre părți nu a contestat procesul verbal de confruntare din 30.12.2013 și nici ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 20.12.2013. La acest aspect s-a expus just și instanța de apel, menționând că în procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale din 28 martie 2014 și de prezentare a materialelor de urmărire penală din aceeași dată, nu au fost înaintate cereri sau obiecții asupra actelor procesuale.

Criticile recurentului referitor la faptul, că nu este clar cum a fost anexată la dosar petiția lui Bîrca M. către Agenția Națională de Transport Auto, deoarece este o copie simplă, instanța de recurs o consideră neîntemeiată. Reieșind din materialele cauzei, se atestă că petiția în cauză a fost anexată la plângerea depusă de administratorul SRL „Transrelief”, Sajin G. Procuraturii Generale a RM, prin care a solicitat atragerea la răspundere penală a lui Bîrca M. (f.d. 17-18 v. I)

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit statuează că soluțiile instanțelor de fond privitor la recunoașterea lui Bîrca M. vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 360 alin. (1) Cod penal și încasarea în beneficiul lui Sajin G. a prejudiciului moral în sumă de 5.000 lei este corectă, deoarece faptele acestuia întrunesc elementele infracțiunii menționate, iar hotărârile instanțelor de fond corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, sunt legale și motivate, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-au întemeiat hotărârile adoptate, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către avocatul Bînzari L. în numele inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin Ghenadie.

Recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, instanța de recurs atestă, că reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin Ghenadie nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, din care considerente Colegiul nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar critică hotărârea dată în partea pedepsei menținute de instanța de apel, considerând că aceasta nu este una echitabilă, neîntemeiat fiind aplicată lui Bîrca M. pedeapsa minimă din categoria celei mai blânde pedepse. De asemenea, consideră neîntemeiată soluția instanței de apel, referitor la admiterea în principiu a acțiunii civile.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și lucrările dosarului, Colegiului penal consideră, că în prezenta speța acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de judecată au adoptat hotărâri, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 360 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal statuează, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei, în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială, să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost condamnat în baza art. 360 alin. (1) Cod penal, sancțiunea căruia prevedea la data comiterii infracțiunii, pedeapsă cu amendă în mărime de până la 400 unități convenționale sau cu muncă

neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă.

Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel i-a stabilit inculpatului, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul consideră necesar de specificat faptul că, sancțiunea art. 360 alin. (1) Cod penal, prevede următoarele pedepse alternative: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Astfel, în cazul în care sancțiunea articolului prevede pedepse alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor legiferați în art. 62 Cod penal. La individualizarea categoriei pedepsei, instanța de judecată trebuie să țină cont de criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal și scopurile pedepsei prevăzute în art. 61 Cod penal.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, în viziunea Colegiului, instanțele de fond întemeiat au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și anume de faptul, că infracțiunea săvârșită de Bîrca M. se atribuie la categoria celor mai puțin grave, nu are antecedente penale, are 2 copii minori la întreținere, se caracterizează pozitiv, iar circumstanțe agravante nefiind constatate și corect a conchis că scopul pedepsei va fi atins prin aplicarea celei mai blânde categorii de pedeapsă, ce este înscrisă prima în sancțiunea art. 360 alin. (1) Cod penal, și anume amenda.

La fel, instanțele de fond, reieșind din circumstanțele expuse, just au redus pedeapsa amenzii până la 200 unități convenționale, ținând cont și de art. 78 alin. (1) Cod penal, care prevede, că în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: b) dacă se aplică amenda, aceasta se poate coborî până la limita de jos, din care considerent Colegiul penal respinge argumentul invocat de recurent, precum că instanța de apel neîntemeiat a aplicat pedeapsa minimă lui Bîrca M.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, precum că Bîrca M. a fost anterior condamnat penal, iar infracțiunea dată a săvârșit-o în termenul de probă stabilit prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 31.07.2013, instanța de recurs reține, că în acord cu art. 34 alin. (5) lit. b), e) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale, dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în cazul în care aceasta nu a fost anulată în ordinea prevăzută de art. 90 alin. (9)-(11) Cod penal și pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, fapt menționat și în Hotărârea Plenului

Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”.

În urma celor expuse, instanța de recurs reține, că instanțele de fond just nu au ținut cont de antecedentele penale ale lui Bârca M., dat fiind faptul că la momentul pronunțării sentinței în cauză la data de 27 aprilie 2016, deja expirase termenul de probă de 1 an de zile stabilit prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31.07.2013, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată în ordinea prevăzută de art. 90 alin. (9)-(11) Cod penal. Mai mult ca atât, prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31.07.2013, Bârca M. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, iar ultimul a manifestat imprudență față de urmările prejudiciabile și anume vătămarea medie a integrității corporale.

Referitor la critica recurentului, precum că inculpatul nu a recunoscut vina, nu s-a căit sincer și nu a regretat cele comise, instanța de recurs conchide că, utilizarea de către inculpat a dreptului său legal de a nu recunoaște vina în acțiunile imputate, nu poate fi sancționată de către stat prin aplicarea unei pedepse mai aspre.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului în baza art. 360 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile recurentului, precum că pedeapsa aplicată inculpatului nu este una echitabilă.

Totodată, ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, instanțele ierarhic inferioare, au realizat o individualizare corectă a pedepsei atât sub aspectul categoriei acesteia cât și a cuantumului, în acord cu ansamblul criteriilor prevăzute de art. art. 75, 78 Cod penal, inclusiv gradul de pericol social concret al faptei comise, cât și personalitatea inculpatului, astfel încât acestea să conducă la realizarea scopului și funcțiilor pedepsei, după cum sunt stabilite prin dispozițiile art. 61 Cod penal.

La fel, este nefondată și ultima critică din recurs prin care se invocă, că este neîntemeiată soluția instanței de apel referitor la admiterea în principiu a acțiunii civile, deoarece la materialele cauzei au fost anexate probe ce demonstrează suma prejudiciului material pretins, iar suma de 5.000 lei încasată în calitate de prejudiciu moral este una ce nu corespunde prejudiciului cauzat imaginii părții vătămate.

La acest capitol, Colegiul penal verificând materialele dosarului, constată, că în cuprinsul filei 6 a sentinței cât și în cuprinsul filei 63-64 a deciziei atacate se motivează corespunzător, că instanța de judecată admite acțiunea civilă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, deoarece nu au fost administrate probe suficiente pentru ca instanța să poată stabili cuantumul venitului ratat la care pretinde, iar administrarea probelor va duce la tergiversarea examinării dosarului penal, respectiv conform art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală (în vigoare la acel moment), este necesar de a lăsa acțiunea spre soluționare referitor la prejudiciul

material în ordinea procedurii civile. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 219 Cod de procedură penală, instanțele de fond ținând seama de suferințele psihice ale părții vătămate, legate de faptul că aceasta, în rezultatul acțiunilor inculpatului a suportat suferințe psihice care s-au reflectat negativ asupra stării lui, au evaluat corect quantumul prejudiciului moral, ce urmează a fi încasat de la Bîrca M. în sumă de 5.000 lei.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care fac referire recurenții și nu sînt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit concluzionează că recursurile declarate în prezenta speță sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții vătămate SRL „Transrelief”, Sajin Ghenadie, și de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Bîrca Mihail Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 04 aprilie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion